På furuplank och ekparkett

Dansbanorna på Ljungen var välkända och välbesökta från 1920-talet och fram till 1950-talet. Detta var över huvud taget glansperioden för dansbanorna. Det klagades på »dansbaneeländet« och ungdomens förfall, men det blev ju folk av dom också!

Det fanns naturligtvis dansbanor lite var stans i bygderna redan på 1800-talet. Dit gick man, tåg var för dyrt, så det blev mest bygdens folk somdansade där. Den stora boomen kom med cykeln.

Populäraste artister som Alice Babs och CharlieNorman uppträdde och man cyklade långa sträckor för att få sig en svängom. Tre, fyra mil var inget problem och då skulle man ändå tillbaka samma kväll!

Det var inte gratis att dansa. Man köpte dansbiljetter som en vakt tog hand om när man steg ut på dansbanan. Dessa biljetter skulle ägaren sedan redovisa hos polisen. Det var nämligen nöjesskatt på dans.

Affisch från 1935.

Från och med 60-talet började sommarstugorna ersättas av året-runt-bebyggelse. Samtidig kom tv:n att allt mer konkurrera ut de enkla nöjesfälten och dansbanorna. Dansbana blev dansrestaurang, furuplank ersattes med ekparkett. Några dansbaneägare lyckades förlänga livet på sina företag med rock-konserter och diskodans men lönsamheten gick ständigt ner och en epok tog slut.

Christian Kindblad

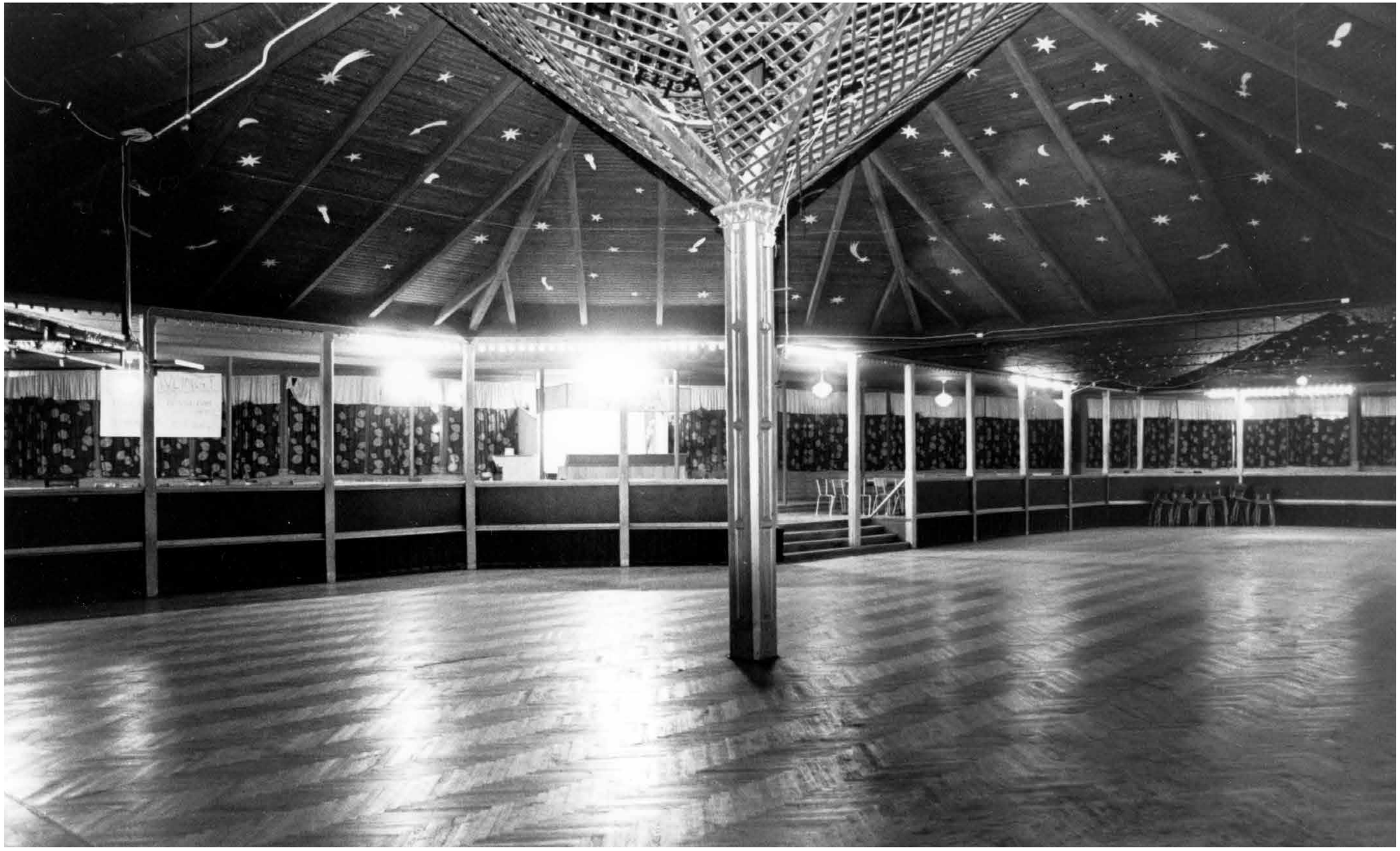

© Kulturföreningen Calluna 2015, Text: Christian Kindblad, foto: Claes Nyberg, Trelleborg.

Dansrotundan i Höllviken, kanske mer känd som Nyckelhålet på grund av dansgolvets form. Mellan Dansrotundan och Furet gick en ständig ström av människor under danskvällarna. Polisen tvingades enkelrikta trottoarerna!

Furet byggdes redan 1923 och var ända fram till 60-talet ett av de populäraste dansbanorna på Näset.
Här fanns även restaurang park och ett litet nöjesfält.

© Kulturföreningen Calluna 2015. Text: Christian Kindblad, foto: Bendt Johnssons Vykortsförlag, Malmö.

© Kulturföreningen Calluna 2015. Text: Christian Kindblad, foto: Cederholms Foto, Trelleborg.

Höllviksgården byggdes framför Furet på 1930-talet. Detta var mer en dansrestaurang än en dansbana.
Huset var av tegel och här kunde man även spela revyer på vintrarna.

Kämpinge Strandhotell eller kort och gott »Jönssons«. Hit cyklade man från Malmö och Trelleborg före kriget, men Jönssons lyckades även dra till sig den med tiden bofasta befolkningen. Elna Jönsson och hennes familj drev restaurangen i 64 år!

© Kulturföreningen Calluna 2015. Text: Christian Kindblad, foto: Sydskånska bild, Trelleborg.

© Kulturföreningen Calluna 2015. Text: Christian Kindblad, foto: Bendt Johnssons Vykortsförlag, Malmö.

Kämpinge Badrestaurang hade sin storhetstid från 1920-talet och fram till branden 1958. En ny restaurang byggdes, men den kom aldrig att nå upp till samma popularitet som den gamla.

© Kulturföreningen Calluna 2015. Text: Christian Kindblad, foto: Almquist & Cöster, Helsingborg.

Skanörs dansbana låg i Stadsparken och drevs i alla år av familjen Tegnér. Från 1914 dansade man utomhus, men med tiden blev det både tak och väggar. Under 1960-talet tog det roliga slut och dansbanan revs.

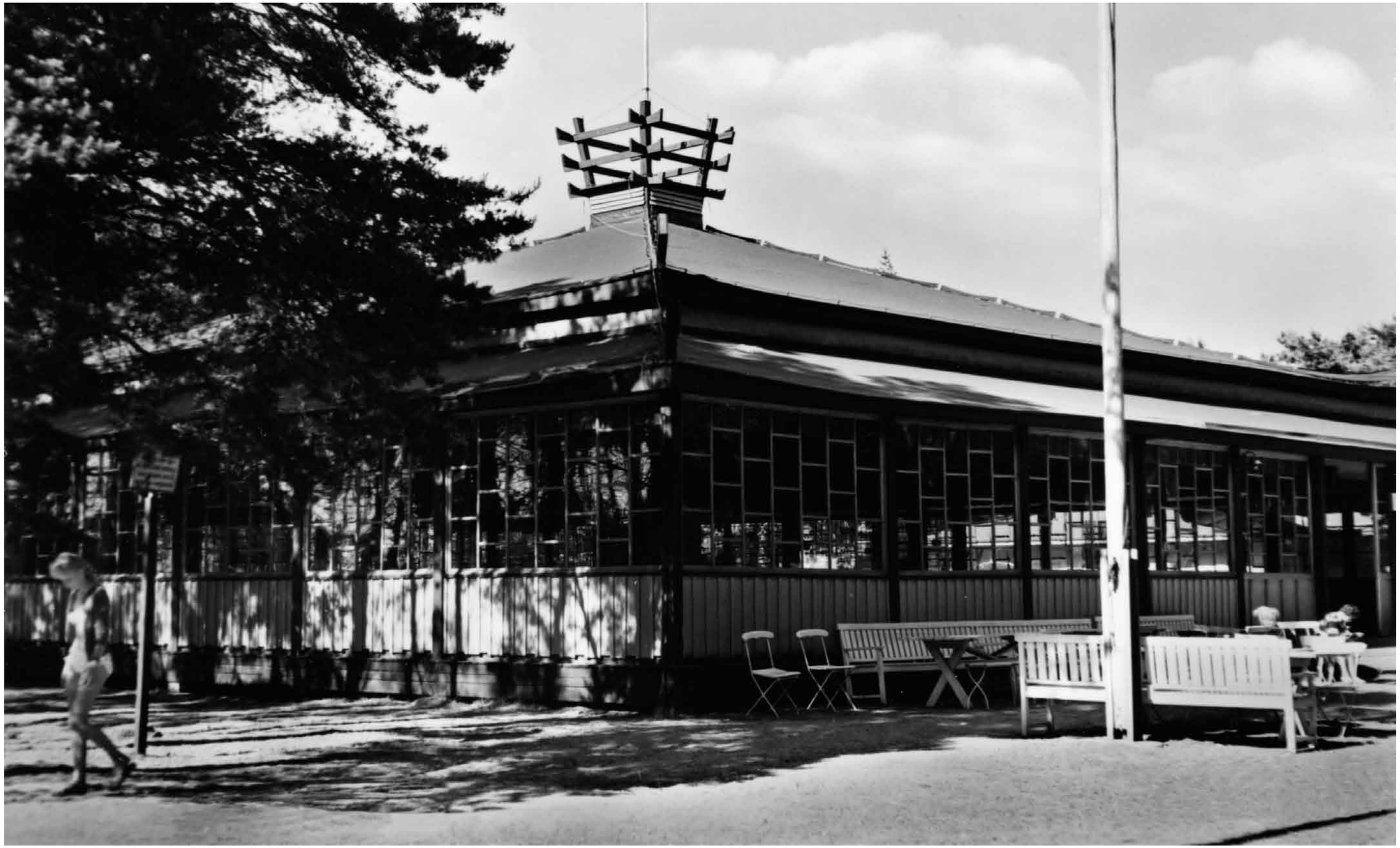

Falsterbo Strandbad byggdes 1928 av järnvägsbolaget för att locka Malmö- och Trelleborgsborna ner till Falsterbo.
Man lyckades dock aldrig få någon lönsamhet i bygget. Dansbanan brann ner 2006.

© Kulturföreningen Calluna 2015. Text: Christian Kindblad, foto: Bendt Johnssons Vykortsförlag, Malmö.